

АНОТАЦІЯ

Мартинюк М.В. Жіночі вокальні ансамблі в українському музичному мистецтві ХХ – початку ХХІ століття: від фольклору до академічних традицій.
– Кваліфікаційна наукова праця на правах рукопису.

Дисертація на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 025 Музичне мистецтво. Прикарпатський національний університет імені Василя Стефаника, Міністерство освіти і науки України, Івано-Франківськ, 2025.

Дисертацію присвячено дослідженню динаміки функціонування виконавських форм жіночого вокального ансамблю в українському культурно-мистецькому просторі ХХ – початку ХХІ століття у контексті фольклорних, академічних та естрадних традицій.

Об’єктом дослідження є українське вокально-ансамблеве мистецтво у різноманітні його форм і жанрів.

Предметом дисертації є жіночі вокальні ансамблі в українському музичному мистецтві ХХ – початку ХХІ століття від його традиційних фольклорних форм до академічних.

Метою дослідження постає виконавська динаміка функціонування жіночих вокальних ансамблів в українському культурно-мистецькому просторі ХХ – початку ХХІ століття у контексті фольклорних і академічних традицій.

Відповідно до мети дисертації, сформовані такі **завдання** дослідження: систематизувати джерельну базу дослідження; здійснити історичну періодизацію розвитку мистецтва жіночого ансамблевого співу в українському культурно-мистецькому просторі ХХ – початку ХХІ ст.; порівняти регіональні фольклорні особливості жіночих форм ансамблевого співу в українській культурі та їх трансляцію у діяльності колективів; створити цілісну панораму творчості провідних колективів України та української діаспори, які репрезентують різні стильові вокально-ансамблеві напрями упродовж періоду дослідження; виявити жанрово-стильові пріоритети репертуару жіночих вокальних ансамблів фольклорного, академічного, естрадного спрямування; проаналізувати рівні взаємодії фольклору та академічної музичної культури в

зразках композиторської творчості для жіночих ансамблів різних регіонів України, зокрема на прикладі Закарпаття; визначити виконавські здобутки провідних жіночих ансамблевих колективів в українському музичному мистецтві (концертно-гастрольна діяльність, конкурсно-фестивальна і звукозаписна творчість).

Наукова новизна дисертаційної роботи полягає в тому, що *вперше*: узагальнено форми та динаміку особливостей розвитку жіночих однорідних ансамблів в Україні упродовж XX – початку XXI століття від фольклорного до академічного напрямку; здійснено порівняння фольклорних традицій жіночого колективного музикування різних регіонів України та їх відображення у творчості сучасних колективів; визначено тенденції розвитку репертуару жіночих ансамблевих колективів академічного спрямування; введено до наукового обігу аналіз творчих здобутків жіночих ансамблів України та української діаспори фольклорного, академічного, естрадного напрямів; проаналізовано регіональні виміри творчої діяльності жіночих колективів, зокрема Закарпаття, позначених міжнаціональними впливами; також *додовнено*:

визначення репертуарних тенденцій в ансамблевому жіночого бандурному виконавстві; узагальнення здобутків жіночих ансамблевих колективів української діаспори; у роботі *знайшло продовження*: визначення фактурних особливостей творів для жіночих ансамблів у зразках композиторської творчості та різних типів обробки й аранжування.

Методологію дослідження складає комплекс підходів та методів загального і спеціального спрямування. Серед пріоритетних методологічних підходів у дисертації використано *історичний підхід*, зокрема його *історико-хронологічний та історико-типологічний методи*; *джерелознавчий, системно-функціональний, культурологічний та соціокультурний підходи та відповідні їм методи*, пов'язані із з'ясуванням специфіки стильових традицій в жіночому ансамблевому виконавстві на різних етапах розвитку української культури та її взаємодії з іншими національними культурами, поширення різноманітних форм

жіночого ансамблю в українському середовищі за кордоном. *Аналітичний* метод використано для опрацювання наукової літератури з проблематики роботи, а також звукових і нотних матеріалів. *Емпіричні методи дослідження* (спостереження, спілкування, опитування, інтерв'ю) застосовані авторкою для аналізу аудіо та відеозразків творчості жіночих ансамблів, комунікації з керівниками та учасниками колективів.

Теоретичне значення дослідження полягає у формуванні концепції історичної динаміки розвитку жіночого вокального ансамблю в українській культурі, що сприятиме вияву її динаміки розвитку та формотворчих засад функціонування. **Практичне** значення роботи полягає у можливостях використання її результатів у виконавській діяльності колективів – як фольклорного, так і академічного спрямування, а також у програмах навчальних курсів «Методика виховання голосу», «Ансамблевий клас», «Вокальний ансамбль», «Аранжування та обробка для вокальних ансамблів» у закладах вищої освіти спеціальностей музичного спрямування.

Висновки дисертації викладені у 14 публікаціях, з яких 4 – у фахових виданнях України категорії «Б» за спеціальністю 025 Музичне мистецтво; 3 – у періодичних зарубіжних виданнях; 7 – у апробаційних виданнях (матеріали і тези конференцій).

Жіночий вокальний ансамбль – помітна й яскрава сторінка української музичної культури. Його функціонування засвідчується динамічним розвитком, починаючи з різноманітних фольклорних форм музикування, відмінних за чисельним і тембровим складом, манерою співу, репертуаром, що трансформувалися, синтезувалися з академічними традиціями. Сьогодні спостерігаються виразні новітні колективи, що репрезентують збереження традицій автентичного співу, проявів виконавського фольклоризму, академічного камерного ансамблювання, а також модерних естрадно-джазових форм.

Упродовж ХХ ст. в українському культурно-мистецькому просторі жіночі ансамблі представили концертно-мистецькі здобутки у різних жанрах,

розширення репертуару а capella та з різними типами акомпанементу (фортепіано, гітара, бандура, інструментальні струнні та народно-інструментальні ансамблі, джаз-бенди, естрадні колективи, естрадно-симфонічний, камерний та народно-інструментальний оркестри та ін.). Жіночі ансамблі щільно співпрацюють з композиторами у пошуку нових зразків авторської музики, обробок, аранжування. Розвиток жіночих вокальних ансамблів засвідчується також численними зразками нотних видань, а найбільше – виконавської творчості, зафіксованої у звукозаписах, презентованих на фестивалях і конкурсах, у концертно-гастрольній діяльності.

Творчість жіночих ансамблів упродовж XX – початку XXI століть знайшла свої вияви не лише в Україні, але й в середовищі української діаспори, засвідчувало трансляцію цього виду виконавства, пошуки нового репертуару, необхідність збереження традицій національної музики. Розмаїття форм і жанрів, репертуару та виконавської стилістики жіночих вокальних ансамблів зумовило потреби наукового осмислення основних тенденцій його розвитку. Проведене дослідження аналізу жіночого ансамблевого мистецтва України та зарубіжжя, дозволило зробити такі висновки.

Загалом жіночі ансамблеві колективи можна класифікувати *за кількісним складом* (від 2 до 10 осіб); *за характером співу* (а capella чи з супроводом), *за характером побутування* (фольклорні автентичні, виконавського фольклоризму, академічні – професійні, аматорські); *за місцем діяльності* (Україна, діаспора); *за пріоритетним репертуаром* (фольклорним, фольклорно стилізованим, академічним, естрадно-джазовим).

Якщо до початку XX ст. розвиток жіночого ансамблевого співу вже отримав свої регіональні фольклорні особливості (Полісся, Поділля, Чернігівщини, Карпатського краю), то упродовж XX ст. вони активно вивчаються та реконструюються у діяльності колективів різних областей України: «Берегиня», «Калита» (Чернігівщина, «Бовсунівські бабусі» (Житомирщина), «Горлиця», «Більчанка» (Поділля), «Древо» (Полтавщина), «Ровесниця» (Івано-Франківщина), «Ужанка», «Розмарія» (Закарпаття) та ін.

Ряд ансамблів, особливо регіонів етнопограниччя, репрезентує не лише українські та регіональні (гуцульські, лемківські, бойківські) традиції співу, але й інонаціональні: угорські («Ружа»), словацькі («Ліптаки»), румунські і циганські («Гудаки») тощо.

Створюється і ряд нових колективів, зокрема у навчальних закладах та закладах культури («Михайлове чудо», «Рожаниця», «Родовід», «Ярина», «Кралиця», «Роксоланія», «Буковиночка», «Серпанок» та ін.), проте спостерігаються відмінності у творчих манерах таких ансамблів. Окремі з них, орієнтовані на фольклорні першоджерела з польових записів і комунікації з носіями фольклору, спрямовані на точне відтворення (копіювання) манери співу й говірки, типів багатоголосся, жанрових особливостей. Інші використовують фольклорні джерела як імпульс нової творчості, переосмислення оригіналу в нових соціокультурних умовах та середовищі репрезентації. Так виникають нові стильові манери виконання, що можуть балансувати на межі автентичного й академічного співу, автентики й естрадної музики. У таких нових жанрах можуть синтезуватися й інокультурні впливи щодо метроритміки, використовуватися як стародавні говірки (гуцульські, бойківські, лемківські та ін.), так і тексти літературної мови з писемних джерел.

Упродовж XX – початку XXI століть спостерігається системне функціонування жіночих вокально-ансамблевих колективів України та української діаспори, які репрезентують різні форми, стильові напрями, багатоманіття репертуарних зразків. Цю систему складають, найперше, її основні елементи – власне самі колективи. Підсистемними утвореннями постають стильові напрями їх виконавства – фольклорний, академічний, естрадно-популярний. Компонентами системи є репертуарні множини творів, що ґрунтуються на фольклорних джерелах (жанрах) в їх первинному чи трансформованому виді (обробки), композиторські твори (пісні, перформативні композиції), аранжування та кавери.

Жанрово-стильові пріоритети репертуару жіночих вокальних ансамблів різняться відповідно до формату колективів – їх кількісного складу та якісно-

тембральних показників. Відомо, що саме у гуртовому (колективному) співі змінність манери співу, репертуарного вибору, стилістики виконання є суттєво залежною саме від складу учасників, що впливає на його творчу діяльність, специфіку вибору репертуару – фольклорного, академічного, естрадного спрямування, а також їх синтезу. В останнє десятиліття надзвичайну популярність отримали кавери зарубіжних й українських пісенних ретро-хітів, які звучать у новому аранжуванні, з оригінальним супроводом акустичних чи електронних інструментів, фонограм.

Регіональна специфіка розвитку жіночих ансамблів в Україні засвідчує рівні взаємодії фольклору та академічної музичної культури в зразках композиторської творчості. Український мелодизм, лірично-романтичний стиль, багатство можливостей інтервального (паралельні терції, сексти, октави), акордово-гармонічного (тризвуки, септакорди, нонакорди), гомофоно-гармонічного викладу стали основою творчості композиторів для жіночих вокальних ансамблів упродовж усього XX ст. – від М. Лисенка, С. Людкевича, Б. Лятошинського – до А. Кос-Анатольського, І. Шамо, М. Скорика, В. Івасюка, Л. Колодуба, Є. Козака, І. Поклада, І. Карабиця, Б. Янівського, Б. Фільц, Ж. Колодуб, В. Павліковського та ін. Сьогодні вокально-ансамблева творчість широко представлена у доробку В. Власова, Є. Мілки, В. Степурка, О. Герасименко, Р. Лісової та ін., які komponують твори для колективів різного складу як а сарелла, так і з супроводом (зокрема для фортепіано, бандур, камерних оркестрів тощо).

Спостерігається значне зацікавлення зі сторони композиторів і елементами регіональних традицій фольклору, що знаходять своє відображення у тематиці та жанрах творчості. Зокрема, у творчості композиторів Закарпаття (Д. Задора, М. Попенка, В. Поповича, Ф. Турянина та ін.) помітними тенденціями є використання не лише тематики краю, але й мелодики й ритміки цього полікультурного регіону.

Значні виконавські здобутки провідних жіночих ансамблевих колективів в українському музичному мистецтві спостерігаються у площинах концертно-

гастрольної діяльності, конкурсно-фестивального руху, звукозаписної творчості. Вони активно представлені й на нових звукових стрімінгових платформах, сприяють знайомству з українськими вокально-ансамблевим мистецтвом для широкої аудиторії, зокрема зарубіжної. Станом на сьогодні численні жіночі вокальні колективи репрезентують всі напрями виконавства, забезпечуючи жанрове розмаїття, репертуарні новації, стильову багатоманітність.

Серед колективів України останніх десятиліть, які активно репрезентують жіночий вокальний ансамбль у його різноманітних жанрово-стильових напрямках на концертах, фестивалях, слід відзначити тріо «Крайня хата», «Солов'ї Галичини», гурт «Ладо», фолькгурти «Коралі», «Червоні маки», тріо «KURBASY», дует сестер Тельнюк, «Ladies'trio», «YAGODY», «Dakh Daughters», «Freedom Jazz», «Panivalkova», «Україня» та ін. Також активну творчу діяльність проявляють колективи української діаспори, які сьогодні репрезентують українські національні традиції співу за кордоном, це гурти «Калина», «Dagadana», «Wernyhora», «Krajka», «Folke Melodie» (Польща), «Намисто» (Литва), «Fajna» (Австрія) та ін.

Ключові слова: вокальний ансамбль, жіночий вокальний ансамбль, вокально-ансамблеве мистецтво України та української діаспори, музична культура України та української діаспори, фольклорні традиції, академізація, українська пісенна естрада, жіночий ансамбль бандуристок, бандурне виконавство, композиторська творчість, обробка, аранжування, жанрово-стильові характеристики, конкурсно-фестивальний рух, звукозаписи.

ANNOTATION

Martyniuk M.V. Women's vocal ensembles in the Ukrainian musical art of the twentieth and early twenty-first centuries: from folklore to academic traditions. – Qualification scientific work in the form of a manuscript.

Dissertation for the degree of Doctor of Philosophy in the specialty 025 Musical Art. Vasyl Stefanyk Precarpathian National University, Ministry of Education and Science of Ukraine, Ivano-Frankivsk, 2025.

The dissertation is devoted to the study of the dynamics of the functioning of the performing forms of the female vocal ensemble in the Ukrainian cultural and artistic space of the twentieth and early twenty-first centuries in the context of folklore, academic and pop traditions.

The object of the study is Ukrainian vocal ensemble art in its diversity of forms and genres.

The subject of the dissertation is women's vocal ensembles in the Ukrainian musical art of the twentieth and early twenty-first centuries from its traditional folklore forms to academic ones.

The purpose of the study is to examine the performance dynamics of women's vocal ensembles in the Ukrainian cultural and artistic space of the twentieth and early twenty-first centuries in the context of folklore and academic traditions.

In accordance with the purpose of the dissertation, the following research objectives were formed: to systematize the source base of the study; to carry out a historical periodization of the development of the art of women's ensemble singing in the Ukrainian cultural and artistic space of the twentieth and early twenty-first centuries; to compare regional folklore features of women's ensemble singing forms in Ukrainian culture and their translation in the activities of collectives; to create a holistic panorama of the work of leading collectives of Ukraine and the Ukrainian diaspora representing different vocal ensemble styles.

The scientific novelty of the dissertation is that for the first time: the forms and dynamics of the peculiarities of the development of women's homogeneous ensembles in Ukraine during the twentieth and early twenty-first centuries from folklore to academic direction are generalized; the folklore traditions of women's collective music making in different regions of Ukraine and their reflection in the work of modern ensembles are compared; the trends in the development of the

repertoire of women's ensemble groups of academic direction are determined; the analysis of the creative achievements of women's ensembles of Ukraine and the Ukrainian diaspora of folklore, academic and pop directions was introduced into scientific circulation; regional dimensions of the creative activity of women's groups, in particular Transcarpathia, marked by interethnic influences, were analyzed; also supplemented:

identification of repertoire trends in women's bandura ensemble performance; generalization of the achievements of women's ensemble groups of the Ukrainian diaspora;

continued with the identification of textural features of works for women's ensembles in samples of composers' creativity and various types of processing and arrangement.

The research methodology consists of a set of approaches and methods of general and specialization. Among the priority methodological approaches used in the dissertation are the historical approach, in particular its historical-chronological and historical-typological methods; source, systemic-functional, cultural and socio-cultural approaches and their corresponding methods related to the elucidation of the specifics of stylistic traditions in women's ensemble performance at different stages of the development of Ukrainian culture and its interaction with other national cultures, the spread of various forms of women's ensemble in the Ukrainian environment abroad. The *analytical* method was used to study the scientific literature on the topic of the study, as well as sound and music materials. *Empirical research methods* (observation, communication, surveys, interviews) were used by the author to analyze audio and video samples of women's ensembles, and to communicate with the leaders and members of the ensembles.

The theoretical significance of the study lies in the formation of the concept of the historical dynamics of the development of the female vocal ensemble in Ukrainian culture, which will contribute to the identification of its dynamics of development and formative principles of functioning. **The practical significance** of the work lies in the possibilities of using its results in the performance activities of

groups – both folklore and academic, as well as in the programs of the courses «Methods of voice education», «Ensemble class», «Vocal ensemble», «Arrangement and processing for vocal ensembles» in higher education institutions of music specialties.

The conclusions of the dissertation are presented in 14 publications, of which 4 are in professional publications of Ukraine of category «B» in the specialty 025 Musical Art; 3 – in periodicals abroad; 7 – in approbation publications (materials and abstracts of conferences).

Women's vocal ensembles are a prominent and vivid page of Ukrainian musical culture. Its functioning is evidenced by its dynamic development, starting with various folklore forms of music-making, different in number and timbre, singing style, and repertoire, which were transformed and synthesized with academic traditions. Today we can observe distinctive new groups that represent the preservation of the traditions of authentic singing, manifestations of performing folklore, academic chamber ensembles, and modern pop and jazz forms.

During the twentieth century, women's ensembles in the Ukrainian cultural and artistic space presented concert and artistic achievements in various genres, expanding the repertoire acapella and with various types of accompaniments (piano, guitar, bandura, instrumental string and folk instrument ensembles, jazz bands, pop groups, pop-symphonic, chamber, and folk-instrumental orchestras, etc.) Women's ensembles work closely with composers in search of new samples of original music, instrumentation, and arrangements. The development of women's vocal ensembles is also evidenced by numerous examples of music publications, and most of all by the performance creativity recorded in sound recordings presented at festivals and competitions, and in concert and touring activities.

The creativity of women's ensembles in the twentieth and early twenty-first centuries found its manifestations not only in Ukraine but also among the Ukrainian diaspora, testifying to the transmission of this type of performance, the search for new repertoire, and the need to preserve the traditions of national music. The diversity of forms and genres, repertoire and performance stylistics of women's vocal

ensembles necessitated a scientific understanding of the main trends in its development. The study of the analysis of women's ensemble art in Ukraine and abroad allowed us to draw the following conclusions.

Generally speaking, women's ensemble groups can be classified by their size (from 2 to 10 people); by the type of singing (a capella or with accompaniment); by the nature of their existence (authentic folklore, performing folklore, academic – professional, amateur); by their location (Ukraine, diaspora); by their priority repertoire (folklore, folklore-stylized, academic, pop-jazz).

While by the beginning of the twentieth century the development of women's ensemble singing had already acquired its regional folklore features (Polissya, Podillia, Chernihiv, and the Carpathian region), during the twentieth century they were actively studied and reconstructed in the activities of groups from different regions of Ukraine: «Berehynia», «Kalyta» (Chernihiv region), «Bovsunivski Babusi» (Zhytomyr region), «Horlytsia», «Bilchanka» (Podillia), «Drevo» (Poltava region), «Rovesnytsia» (Ivano-Frankivsk region), «Uzhanka», «Rozmariya» (Zakarpattia), etc.

A number of ensembles, especially in ethnic border regions, represent not only Ukrainian and regional (Hutsul, Lemko, Boyko) singing traditions, but also foreign ones: Hungarian (Ruzha), Slovak (Liptaks), Romanian and Gypsy (Hudaki), etc.

A number of new groups are also being created, in particular in educational and cultural institutions («Mykhailo's Miracle», «Rozhanytsia», «Rodovid», «Yaryna», «Kralytsia», «Roksolania», «Bukovynochka», «Serpanok» etc.), but there are differences in the creative styles of such ensembles. Some of them, focused on folklore primary sources from field recordings and communication with folklore carriers, aim to accurately reproduce (copy) the manner of singing and speaking, types of polyphony, and genre features. Others use folklore sources as an impetus for new creativity, rethinking the original in new socio-cultural conditions and medium of representation. In this way, new stylistic manners of performance emerge that can balance on the edge of authentic and academic singing, authenticity and pop music. Such new genres can synthesize foreign cultural influences in terms of metrical

rhythm, use both ancient dialects (Hutsul, Boikos, Lemkos, etc.) and texts of literary language from written sources.

During the twentieth and early twenty-first centuries, there was a systematic functioning of women's vocal ensemble groups in Ukraine and the Ukrainian diaspora, representing various forms, stylistic trends, and a variety of repertoire samples. This system is composed, first of all, of its basic elements-the ensembles themselves. Subsystemic formations are the stylistic directions of their performance: folk, academic, and popular. The components of the system are repertoire sets of works based on folklore sources (genres) in their original or transformed form (arrangements), compositions (songs, performative compositions), arrangements and covers.

The genre and style priorities of the repertoire of women's vocal ensembles vary according to the format of the groups - their quantitative composition and qualitative and timbral indicators. It is known that in group (collective) singing, the variability of singing style, repertoire choice, and performance style is significantly dependent on the composition of the participants, which affects their creative activity, the specifics of the choice of repertoire - folk, academic, pop, and their synthesis. In the last decade, covers of foreign and Ukrainian retro hits have become extremely popular, which sound in a new arrangement, with original accompaniment by acoustic or electronic instruments and phonograms.

The regional specificity of the development of women's ensembles in Ukraine demonstrates the levels of interaction between folklore and academic musical culture in the samples of composers' creativity. Ukrainian melodism, lyrical and romantic style, a wealth of possibilities for interval (parallel tertiaries, sextets, octaves), chordal and harmonic (triads, septacords, nonchords), and homophonic and harmonic presentation became the basis of composers' work for women's vocal ensembles throughout the twentieth century. – from M. Lysenko, S. Liudkevych, B. Liatoshynskyi to A. Kos-Anatolskyi, I. Shamo, M. Skoryk, V. Ivasyuk, L. Kolodub, Y. Kozak, I. Poklad, I. Karabyts, B. Yanivskyi, B. Filts, J. Kolodub, V. Pavlikovsky, and others. Today, vocal and ensemble works are widely represented

in the works of V. Vlasov, E. Milka, V. Stepurko, O. Herasymenko, R. Lisova, and others, who compose works for groups of different composition both acapella and with accompaniment (in particular, for piano, banduras, chamber orchestras, etc.).

There is a significant interest on the part of composers in elements of regional folklore traditions, which are reflected in the themes and genres of their work. In particular, in the works of composers from Transcarpathia (D. Zador, M. Popenko, V. Popovych, F. Turyanyn, etc.), notable trends include the use of not only the themes of the region, but also the melodies and rhythms of this multicultural region.

Significant performing achievements of leading women's ensemble groups in Ukrainian music can be observed in the areas of concert and touring activities, competition and festival movement, and recording work. They are also actively represented on new audio streaming platforms, promoting the introduction of Ukrainian vocal and ensemble art to a wide audience, including foreign ones. As of today, numerous women's vocal groups represent all areas of performance, providing genre diversity, repertoire innovations, and stylistic diversity.

Among the Ukrainian groups of recent decades that actively represent female vocal ensembles in their various genres and styles at concerts and festivals, it is worth mentioning the trio «Kraynya Hata», «Solov'i Halychyny», the band «Lado», the folk groups «Koraly», «Chervoni Maky», the trio «KURBASY», the Telnyuk sisters' duet, «Ladies'trio», «YAGODY», «Dakh Daughters», «Freedom Jazz», «Panivalkova», «Ukrania», and others. Ukrainian diaspora groups are also actively engaged in creative activities, representing Ukrainian national singing traditions abroad. These include the bands «Kalyna», «Dagadana», «Wernyhora», «Krajka» (Poland), «Folke Melodie» (Norway), «Namysto» (Lithuania), «Fajna» (Austria), and others.

Keywords: vocal ensemble, female vocal ensemble, vocal ensemble art of Ukraine and the Ukrainian diaspora, musical culture of Ukraine and the Ukrainian diaspora, folk traditions, academization, Ukrainian pop music, female bandura ensemble, bandura performance, compositional creativity, adaptation, arrangement, genre and style characteristics, competition and festival movement, sound recordings.

СПИСОК ПУБЛІКАЦІЙ ЗА ТЕМОЮ ДИСЕРТАЦІЇ

Статті у наукових фахових видання України категорії «Б»:

1. Мартинюк М. Вокальний ансамбль в полікультурному просторі Закарпаття. *Fine Art and Culture Studies. Науковий журнал Волинського національного університету імені Лесі Українки*. Луцьк. Вип. 3. 2022. С. 62–67.

DOI <https://doi.org/10.32782/facs-2022-3-8>

URL: <http://journals.vnu.volyn.ua/index.php/art/article/view/679>

2. Мартинюк М. Естрадна специфіка жіночого ансамблевого виконавства в Україні. *Науковий збірник «Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку»*. Напрям: мистецтвознавство. Вип. 46. Рівне, 2023. С. 141–146.

DOI: <https://doi.org/10.35619/ucpmk.v46i.688>

URL: <https://zbirnyky.rshu.edu.ua/index.php/ucpmk/article/view/688>

3. Мартинюк М. Жанрово-стильові засади формування репертуару аматорських жіночих вокальних ансамблів у творчості композиторів Закарпаття. *Вісник Національної академії керівних кадрів культури і мистецтв*. Львів, 2024. Вип.4. С. 406–411.

DOI: <https://doi.org/10.32461/2226-3209.4.2024.322922>

URL: <https://journals.uran.ua/visnyknakkkim/article/view/322922>

4. Гіга С., Мартинюк М., Новак О. Особливості становлення та розвитку закарпатської естрадної музики в другій половині ХХ століття. *Актуальні питання гуманітарних наук: міжсвузівський збірник наукових праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету ім. Івана Франка*. Дрогобич. 2021. Вип. 35. С. 36–41.

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/35-8-4>

URL: <http://www.aphn-journal.in.ua/35-8-2021>

Статті у іноземних наукових виданнях:

5. Martyniuk M. Vocal ensemble in the system of music and pedagogical education: Ukrainian experience. *LEOŠ JANÁČEK – 20TH CENTURY MUSIC*

CLASSIC: International Musicology Conference. Czech Republic. Ostrava, 2022. P. 111–119.

URL: <https://drive.google.com/drive/u/1/folders/1pQOX2qkh8xmN-nBn3xrEGeNCVhrmG5o2>

6. Martyniuk M. Międzynarodowe tradycje regionu pogranicza w praktyce zespołów wokalnych Zakarpackiego. *Na pograniczach kultur i narodów z problemów historii, kultury i narodów: X Jubileuszowa Międzynarodowa Konferencja Naukowa*. Polska. Sanok, 2023. S. 37–46.

URL: <https://up-sanok.edu.pl/biblioteka/wydawnictwa/wydawnictwa-uczelniane/details,59.html>

7. Мартинюк М., Парумба Б. Діяльність вокального ансамблю «Кобзар» (Загреб) в контексті збереження українських вокально-інструментальних національних традицій за кордоном. *Українці Хорватії / Матеріали і документи. Книга 7*. Загреб, 2024. С. 85–94.

URL: <https://diasporiana.org.ua/wp-content/uploads/books/28756/file.pdf>

Праці, що засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

8. Мартинюк М. Типологія жіночих вокальних ансамблів в українському музичному мистецтві ХХ – початку ХХІ століття. *Синтез мистецької науки, освіти і творчості в Україні та глобальному культурному просторі*: матеріали ІV Всеукраїнської науково-практичної конференції. 17–18 лютого 2021 року, м. Ужгород. Ужгород, 2022. С. 37–39. URL:

https://drive.google.com/drive/folders/1N5Q0-hpib_h3zCwb2VMBK1qTPBLL2qgB

9. Мартинюк М. Роль Миколи Попенка у формуванні національних традицій вокально-хорової культури Закарпаття. *Синтез мистецької науки, освіти і творчості в Україні та глобальному культурному просторі*: матеріали ІІІ науково-практичної конференції. 18–19 лютого 2021 року, м. Ужгород. Ужгород, 2021. С. 90–92. URL: [Збірник матеріалів конференції SMART ART 2021.pdf](#)

10. Мартинюк М. Творчість LADIES' TRIO в контексті розвитку сучасної української естради. *Естрадно-вокальне мистецтво: історія, теорія,*

практика: матеріали I Всеукраїнської науково-практичної конференції. 01 грудня 2022 року, м. Івано-Франківськ. Івано-Франківськ. 2022. С. 110–114. URL: [Естрадно-вокальне мистецтво: історія, теорія, практика збірник музичне 2022.pdf](#)

11. Мартинюк М. Творчий універсалізм Олени Глібович: диригенська, вокально-ансамблева та культурно-просвітницька діяльність (до 100-річчя з дня народження). *Синтез мистецької науки, освіти і творчості в Україні та глобальному культурному просторі*: матеріали V Всеукраїнської науково-практичної конференції. 23-24 березня 2023 року, м. Ужгород. Ужгород, 2023. С. 74–77. URL: <https://drive.google.com/drive/u/1/folders/1pQOX2qkh8xmN-nBn3xrEGeNCVhrmG5o2>

12. Мартинюк М. Творча діяльність вокальних ансамблів в Україні та діаспорі: засади формування репертуару: *Мистецтво України в контексті інтеграції з художньою культурою Заходу (до 40 – річного ювілею кафедри образотворчого і декоративно-прикладного мистецтва та реставрації ПНУ)*: зб. матеріалів всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю. 19-20 жовтня 2023 року, м. Івано-Франківськ. Івано-Франківськ, 2023. С. 101–105. URL: <http://surl.li/obukc>

13. Мартинюк М. Христина Михайлюк: феномен творчої особистості. *Творчий універсалізм у культурі, мистецтві, освіті: ідентифікаційний, комунікаційний, синергетичний виміри*: зб. наукових праць (за матеріалами Міжнародної науково-практичної інтернет-конференції: електронне видання). 24–25 травня 2024 року, м. Івано-Франківськ. Івано-Франківськ, 2024. С. 131–136. URL: <https://art.pnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/9/2025/02/zbirnyk-naukovykh-prats-1.pdf>

14. Мартинюк М. Тріо як пріоритетна форма вокального ансамблевого виконавства *Естрадно-вокальне мистецтво: історія, теорія, практика* матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції. 01 червня 2024 року, м. Івано-Франківськ. Івано-Франківськ, 2024. С. 56–59.

URL: <http://repository.ukd.edu.ua/xmlui/handle/123456789/617>